

L'esperit nadalenc a examen

À

L'època nadalenca és un examen crític, que pocs passen/passem amb nota, sobre els hàbits educatius que inculquem als nostres fills. Nadal i Reis han passat de ser festes amb un rerefons religiós o un bon motiu per trobar-nos al voltant d'una taula, a una excusa exagerada i patètica per omplir als nostres fills de regals grans, cars i, en la seva majoria, inútils. "Qui estigui lliure de pecat que tiri la primera pedra", dirien els religiosos. Ningú no se n'escapa, ni els que ho intentem, d'acabar convertint una bonica tradició (siguem o no creients) en una patètica demostració de com l'amor té forma i preu (i que consti, que aquesta premissa a vegades no només és vàlida per festes). Un emotiu anunci d'una multinacional sueca de mobles ho evidenciava l'any passat convidant un seguit de nens a escriure dues cartes: una als reis i l'altra als pares. En la dels reis, els nens s'esplaiaven anotant, línia rere línia, un reguitzell de desitjos en forma de nines roses i estrafolàries, trencaclosques impossibles, consoles i videojocs i un llarg etcètera de joguines, la majoria mediàtiques. En la dels pares, els més menuts anotaven desitjos més humils i quotidians: passar més temps junts, llegir contes plegats, compartir partides de futbol...

Tot i que tinc els meus dubtes que els nens de l'anunci redactessin espontàniament aquelles cartes, i encara més que preferissin els desitjos humils a una Wii o un cotxe teledirigit, el cert és que l'anunci és una cura d'humilitat i una revisió de consciències per a tots aquells que creuen que les festes nadalenques han de ser un fartís de menjar i regals. Com podem esperar que els nostres fills aprenguin a valorar les coses petites amb aquesta sobredosi exagerada de consumisme? A entendre la importància del menys és més?, els detalls, els gestos?, les joguines conscients i didàctiques? El joc entès com una suma d'imaginació, aprenentatge i entreteniment? Segons el diari Ara, "es preveu que cada persona faci una despesa mitjana de més de 700 euros aquestes festes entre regals, oci, loteria i alimentació". 700 euros d'amor embolicat amb paper daurat que avis, pares i tiets dipositen sota el tió o al balcó de casa, al costat del got d'aigua buït pels camells, sense parar un segon a revisar el què i en el com. Què estic fent? I com ho estic fent?

He viscut tants anys l'estampa dels petits recollint els regals, desembolicant-los amb pressa i arraconant-los al menjador de casa per anar a cercar el següent regal, i el següent i el següent, i així successivament. Quina tristor veure com molts d'ells es guarden en un armari de l'habitació fent pols i nosa. Regals adormits que, qui sap, potser podríem reciclar per al següent Nadal sense que el menú ni tan sols se n'adonés.

Vull pensar que un altre Nadal és possible. No un Nadal sense regals, és clar. Tampoc cal ser extremista. Però sí un Nadal més conscient. Avis, pares i familiars de menors d'edat, si us plau, fem-nos tots plegats un favor mutu: consumim responsablement i, sobretot, ensenyem als nostres petits (els adults del futur) la veritable riquesa de les festes que no és altra que el valor incalculable i efímer de tenir-nos tots, uns als altres, compartir i il·lusionar-nos. La màgia del Nadal està, de ben segur, en el valor d'aquells regals especials i únics que es fan i es reben amb il·lusió i que, ens serviran, també, a la llarga, per compartir moments únics amb els nostres petits. Perquè, al final, com diu l'anunci de l'empresa de mobles: "Tu vols donar-li tot el millor al teu fill/a, sense entendre que el millor ets tu mateix".

Foto: Andrea Levy